

om lovkvalitet, men også om den enkelte skatteydere retssikkerhed, og jeg og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget i den form, det foreligger i her.

Jens Peter Verner (S):

Spørgsmålet om fuld omkostningsdækning til sagkyndig bistand i skattesager har været diskuteret her i Folketinget mange gange.

Da oppositionen var i regering, var holdningen til spørgsmålet noget anderledes end i dag. Efter at der tilbage fra 1970 har været forskellige muligheder for fradrag af udgifter for førte skattesager, fremsatte daværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen i 1992 et forslag, der havde det samme udgangspunkt som de regler, vi kender i dag. Disse regler giver en omkostningsdækning, der svarer til skatteværdien af den udgift, der måtte opstå ved at føre en sag ved skatteankenævnet eller Landsskatteretten.

Forslaget nåede ikke at blive vedtaget i Folketinget, inden hr. Anders Fogh Rasmussen gik af som skatteminister. På trods af at forslaget lå klar, blev det heller ikke gennemført af den nye skatteminister, Peter Brixtofte. Det skete først efter regeringsskiftet, hvor skatteminister Ole Stavad gennemførte loven om omkostningsdækning for så vidt angik sager i Landskatteretten, og ved en senere ændring kom skatteankenævnene med.

Nu behandler vi så et forslag fra oppositionen om, at der skal være fuld omkostningsdækning i sager, hvor skatteyderne får helt eller delvis medhold ved skatteankenævn, ved Landsskatteretten, ved landsretten og ved Højesteret.

Ved landsretten og Højesteret er det jo sådan, at den vindende part får dækket udgifterne efter rettens skøn, og der har været eksempler fremme, hvor der er givet en lille dækning i forhold til de store regninger, der har været udskrevet af erhvervsadvokaterne.

Det er altså ikke sådan, at det er muligt at gøre brug af de professionelle førere af klagesager og så regne med, at uanset hvilke omkostninger der løber på sagen, bliver omkostningerne betalt af det offentlige ved sager, der har været ført ved landsretten og ved Højesteret. Det er dommeren, der dér skal vurdere, hvilke omkostninger der er passende i en given sag.

På trods af et kompliceret skattesystem opstår der for langt de fleste borgere heldigvis ikke nogen uoverensstemmelse med skatte-

myndighederne, og det er vel dybest set den største retssikkerhed, vi kan sikre borgerne i vort land, at de ukompliceret kan betale deres skat, som det sker for hele lønmodtagerområdet.

Problemer med retssikkerheden ville virkelig være til stede, hvis det store flertal af den brede befolkning konstant havde uoverensstemmelser med skattemyndighederne.

Men retssikkerheden består også i, at man kan få sin sag behandlet og få medhold i et skatteankenævn, uden at man nødvendigvis skal hyre de bedste revisorer og de bedste advokater i byen. Jeg forudsætter, at skatteankenævnene er garant herfor.

Socialdemokratiet er meget optaget af at sikre borgerne retssikkerhed i skattesagerne. Det er faktisk utrolig væsentligt, at det sker, hvis der skal være tillid til vort skattesystem, og derfor er vi også i Socialdemokratiet indstillet på at afvente det udvalgsarbejde, som skatteministeren har lovet at sætte i gang vedrørende det rejste spørgsmål. Det støtter vi, men vi støtter ikke beslutningsforslaget, som det foreligger her.

Mariann Fischer Boel (V):

De gældende regler om omkostningsdækning i skattesager betyder, at de udgifter, som en skatteyder har til rådgivere – det kan jo både være advokater og revisorer – dækkes af staten med 38 pct. for personer og 34 pct. for selskaber. Omkostningsdækningen er skattefri og udbetales uanset sagens udfald.

Det er alt sammen noget, som Venstre – som skatteministeren også nævnte – har del og aktier i og i hvert fald støtter helhjertet. Men desværre tog skatteministeren ikke ved behandlingen af senere lovforslag – jeg tror, det seneste var L 121 tilbage i 1997 – skridtet fuldt ud, men gav kun den delvise dækning. Derfor har vi nu fra Venstres og De Konservatives side endnu en gang fremsat et forslag, der skal give klageren fuld omkostningsdækning i de tilfælde, hvor skatteyderen får helt eller delvis medhold i den behandelende instans.

Det er i virkeligheden fuldstændig grotesk, at en skatteyder, der har vundet en sag, som er ført i det administrative klagesystem, efter de nugældende regler kan risikere at stå med en kæmpe stor økonomisk bet, når regnskabet til sidst bliver gjort op. Det finder vi ikke acceptabelt i en retsstat, og det er grunden til, at vi fremsætter beslutningsforslaget.